

Nhắn gửi
những người
NĂM THÁNG CŨ

Chương Đài Nguyễn Văn Châm

Lắng nghe chiều rơi giăng sâu lã đẵng
Gió hắt hiu buồn, chạnh nhớ cố hương
Đã quá xa rồi một thời di vãng,
Nay lại hiện về trăm nhớ ngàn thương.
Nhớ thừa lên đường tòng chinh nhập ngũ
 Gian khổ chiến trường nắng lửa mưa sa,
Bôn phận làm trai, chu toàn nhiệm vụ.
Bảo quốc an dân – giữ vững sơn hà.
Rồi cứ thế dẫu giày in chiến trận.
Rừng núi sinh lầy bao quản ngày đêm
Diệt lũ cộng nô, quyết tâm ngăn chặn,
Chủ nghĩa bá quyền – Khát vọng cuồng điên
Phật, Chúa, Thánh Thần, chùa hoang miếu đổ
Phố thị điêu tàn, cửa nát nhà tan,
Giải phóng ai? Để muôn đời nguyên rủa
Hò, Giáp, Duẩn, Đổng – Một đám con hoang (*)

Hãy im đi! Hỡi những tên đồ tể.
Đừng khoa trương miệng lưỡi dối lừa,
Sóng phé hưng nhấp nhô tuồng đầu bể
Sấp cáo chung rồi đã tỉnh mộng chưa?
Sao quên được những ngày vong quốc hận
Tử sĩ oan hồn vĩnh biệt ngàn thu.
Sống anh dũng, thác không mang danh phận
Cuộc thế cơ cầu ảo ảnh phù du
Chiến công anh đã ghi vào quân sử,
Quyết một lòng vì dân tộc hy sinh.
“Anh hùng tử nhưng khí hùng nào tử”.
Chết dưới ngọn cờ - Tổ quốc quang vinh
Đừng hèn nhát, đừng cong lưng, quỳ gối,
Không cúi đầu gục ngã trước lợi danh
Dù chiến bại-Đừng làm tên phản bội,
Hãnh diện một thời hào khí liệt oanh.
Giờ nơi đâu? Những người năm tháng cũ,
Sương kói mịt mờ, phiêu bạt phương nao?
Cố nhân ơi! Xin một lời nhắn gửi,
Ngẩng cao đầu, không hổ thẹn mai sau.

Cali 2-2016

(*) Ghi Chú: Có lần Dương Kiệt Trì của Trung Cộng vừa đến Hà Nội đã lấy giọng kẻ cả khuyên nhủ bọn chớp bu cộng sản Việt Nam “Các con hoang hãy trở về nước mẹ”